

Sygn. akt IV K 646/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2018 roku

Sąd Rejonowy Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Lorenc

Protokolant: Agat Lipniewska

przy udziale prokuratora Aldony Ścisłowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie dniach 05 czerwca 2018 r. oraz 18 września 2018 r.

sprawy

A. P.

s. H. i J. z d. K.

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 lipca 2017 r. w S. ul. (...) będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem przez Sąd Rejonowy w K. sygn. akt (...) kierował na drodze publicznej w ruchu lądowym pojazdem marki D. (...) o nr rej (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu ponadto w tym samym czasie i miejscu prowadził ww. pojazd nie stosując się do decyzji Prezydenta Miasta S. nr (...) z dnia 17 sierpnia 2007 r. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami wg kategorii B prawa jazdy,

to jest o czyn z art. 178a § 4 w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk

o r z e k a

I uznaje oskarżonego A. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu polegającego na tym, że w dniu 14 lipca 2017 r. w S. ul. (...) kierował na drodze publicznej w ruchu lądowym pojazdem marki D. (...) o nr rej (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się wskaźnikiem 1,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu nie stosując się jednocześnie do decyzji Prezydenta Miasta S. nr (...) z dnia 17 sierpnia 2007 r. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii B, to jest czynu kwalifikowanego z art. 178a § 1 kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to przestępstwo na podstawie art. 178a § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 37b wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym

II na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat;

III na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV zasądza na podstawie art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 2 ust. 2 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 61, poz. 363 z późn. zm.) od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym wymierza mu 120 (stu dwudziestu) złotych opłaty.

V zasądza od Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie na rzecz adwokata B. M. z Kancelarii Adwokackiej w S. kwotę 619,92 złotych (sześćset dziewiętnaści złotych i dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu, na które to koszty składa się opłata za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego podwyższona o stawkę podatku od towarów i usług.

Sygn. akt IV K 646/17

UZASADNIENIE

A. P. wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 19 listopada 2007r. w sprawie (...) (prawomocny w dniu 27 listopada 2007r.), został skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 kk polegającego na kierowaniu w dniu 13 maja 2007 r. pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości. Wymierzono mu wówczas karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz karę grzywny 80 stawek dziennych grzywny, po 10 zł każda stawka (wykonana w dniu 17 czerwca 2008r.). Nadto orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 8 lat. W związku z tym czynem zostało mu zatrzymane w dniu zdarzenia prawo jazdy kategorii A i B o nr (...).

W trakcie postępowania wykonawczego okazało się, iż A. P. posiada także wtórnik prawa jazdy, w związku z tym został on w trybie art. 74 § 2 kk wezwany do jego zwrotu. Ostatecznie zwrócił on wtórnik prawa jazdy w dniu 16 czerwca 2008 r. Wykonujący środek karny zakazu prowadzenia pojazdów Prezydent Miasta S. błędnie przyjął, iż zakaz ten biegnie od momentu zwrotu wtórnika prawa jazdy, czyli od 16 czerwca 2008 r. z uwzględnieniem okresu od 13 maja 2018 r. do dnia 19 listopada 2007 r., gdy zostało mu zatrzymane dotychczasowe prawo jazdy.

Decyzją Prezydenta Miasta S. nr (...) z dnia 17 sierpnia 2007 r. A. P. w związku z powyższą sprawą cofnięto uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii B.

Dowód;

- decyzja, k 66 – 67,
- akta Sądu Rejonowego w K. sprawy (...)
- zawiadomienie, k. 131 akt sprawy (...)SR wK.

W dniu 14 lipca 2017r. po godz. 13. 00. A. P. wypił około 200 ml wódki, po czym wsiadł do swojego samochodu marki D. – B. C. nr rej. (...) i około godz. 14.00. zaczął nim jechać ul. (...) w S., wjeżdżając na pas ruchu przeznaczony dla pojazdów jadących z naprzeciwka i poruszając się pod prąd. Omal też nie zderzył się z pojazdem ciężarowym. Wzbudziło to podejrzenia wjeżdżającego w tym czasie w ul. (...) M. K.. Ten ostatni zadzwonił na pogotowie policji i poinformował, że jadący przed nim kierowca może znajdować się pod wpływem alkoholu.

Gdy A. P. dojechał do ul. (...), około godz. 14.40. został zatrzymany do kontroli przez pełniącego służbę w patrolu zmotoryzowanym st. sierż. A. B. i zbadany przy użyciu urządzenia (...) na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z następującymi wynikami: o godz. 14. 46. - 1, 29 mg/l oraz o godz. 15.06. – 1, 36 mg/l. Następnie przebadano go urządzeniem marki (...), uzyskując o godzinie 16.17. i 16.19 odpowiednio wyniki 1, 17 mg/l i 1,19 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego, k. 24, 78, 103 – 104,

- zeznania M. K., k. 14 -15(k. 111),
- zeznania A. B., k. 18 – 19 (k. 111),
- protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, k. 7, 9,
- świadectwo wzorcowania, k. 8, 10,
- protokół oględzin zapisu z rejestratora samochodowego, k. 20 – 22.

A. P. ma obecnie 46 lat. Jest rozwiedziony, posiada jedno dziecko, na utrzymanie którego płaci alimenty w wysokości 200 zł miesięcznie. Obecnie pracuje w sklepie (...), zarabiając 2.100 brutto miesięcznie. Ma wykształcenie średnie techniczne, z zawodu jest technikiem ogrodnikiem. Nie posiada majątku większej wartości.

W przeszłości był karany w związku z popełnieniem przestępstw.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 25, 103
- dane osobopoznawcze, k. 27,
- karta karna, k. 100 – 101,
- akta Sądu Rejonowego w K., sygn.(...)

W trakcie trwania postępowania przygotowawczego A. P. został poddany jednorazowemu badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy w wydanej następnie pisemnej opinii sądowo – psychiatrycznej nie rozpoznali u niego choroby psychicznej w sensie psychozy, ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznano natomiast u niego osobowość nieprawidłową, zaś upojenie alkoholowe w okresie zarzucanego czynu miało charakter prosty. W czasie zarzucanego mu czynu według biegłych nie miał z przyczyn chorobowych zniesionej, ani znacznie ograniczonej zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i kierowania swoim postępowaniem, a zatem warunki z art. 31 § 1 i § 2 kk nie zachodziły. Poczytalność podejrzanego w trakcie czynności procesowych nie budzi wątpliwości. Według biegłych może on odbywać ewentualną karę pozbawienia wolności.

Dowód:

- opinia sądowo – psychiatryczna k.82 - 84.

A. P. w trakcie całego postępowania przyznawał się do tego, że w dniu zdarzenia prowadził samochód po uprzednim spożyciu alkoholu. Jak wskazał w dniu 14 lipca 2017r. około godz. 13.00. wyszedł z pracy, po czym „na pusty żołądek” wypił 2 setki wódki i wsiadł do samochodu. Wyjaśnił, że czuł się dobrze, nie tak, jakby był pod wpływem alkoholu. Wyrzucił żal w związku z popełnionym czynem i wolę dobrowolnego poddania się karze. Według jego relacji nie wiedział o tym, że ma zabrane uprawnienia do kierowania pojazdami, ponieważ przebywał na terenie A. i w latach 2005 – 2007 korespondencję odbierała jego żona. Przyznał, że wiedział o skazaniu go za jazdę w stanie nietrzeźwości, ale nie dostał decyzji o odebraniu mu uprawnień, ponieważ zaraz po wyroku wyjechał do A.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w jakim podał okoliczności zdarzenia, przez wzgląd na przyznanie się do prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości, co okoliczności te w zasadzie czyni bezspornym i zbieżność z pozostałym, pozytywnie zweryfikowanym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności w postaci zeznań świadków. Sąd nie podzielił jednak tłumaczenia oskarżonego, iż w dniu zdarzenia nie wiedział on o tym, że nie posiadał wówczas uprawnień do kierowania pojazdami z uwagi na fakt swojej nieobecności w kraju i niemożność odebrania kierowanej do niego korespondencji. Oskarżony bowiem w związku ze sprawą (...) zwrócił wtórnik prawa jazdy, w dniu 16 czerwca 2008r. odebrał osobiście postanowienie z dnia 27 maja 2008r., nakazujące mu go zwrócić, a zatem

wiedział o orzeczonym wobec niego zakazie prowadzenia pojazdów, ponieważ we wspomnianej sprawie zgodził się na warunki skazania w trybie art. 387 kpk i był obecny podczas ogłaszania wyroku w tej sprawie. Jako osoba posiadająca odpowiednie doświadczenie życiowe, zdobyte także podczas poprzednich postępowań karnych o czyn z art. 178a § 1 kk, za który był w przeszłości karany, zdawał sobie sprawę z konieczności ubiegania się o przywrócenie tych uprawnień. Na obowiązek ten nie wpływa fakt, że w dniu zdarzenia zakaz z art. 42 § 2 kpk już go nie obowiązywał z uwagi na jego wykonanie.

Odnosząc się do korespondujących ze sobą zeznań naocznych świadków zdarzenia: M. K. i A. B. Sąd uznał je za wiarygodne z uwagi na ich rzeczowość, logiczność i wewnętrzną spójność. Zeznania tych świadków potwierdza także dowód w postaci nagrania z rejestratora wideo zamontowanego w pojeździe M. K., który wskazuje sposób jazdy oskarżonego w czasie zdarzenia, który był niebezpieczny dla innych uczestników ruchu.

Podczas czynności wykonywanych na miejscu zdarzenia oraz w komisariacie policji przez funkcjonariuszy policji sporządzone zostały dokumenty w postaci protokołów użycia urządzeń pomiarowych do badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. Sąd nie znalazł podstaw do ich zakwestionowania, skoro zostały sporządzone w odpowiedniej formie i przez uprawnione do tego osoby, a urządzenia posiadają odpowiednie dokumenty certyfikacyjne. Z tych samych powodów Sąd dał wiarę również pozostałym dowodom z dokumentów zebranych w sprawie, których prawdziwości nikt nie podważał, a Sąd nie dopatrył się okoliczności mogących świadczyć o ich niewiarygodności.

Oskarżonemu zarzucono popełnienie czynu z art. 178a § 4 kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Czyn z art. 178a § 4 kk polega na tym, że sprawca popełnia czyn z art. 178a § 1, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuszcza się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Do znamion czynu z art. 178a § 1 kk należy prowadzenie w stanie nietrzeźwości, tj. powyżej 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Natomiast czyn z art. 180a kk polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu, wbrew decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami,

Zważyć trzeba, iż bezspornym jest fakt, że oskarżony kierował pojazdem mechanicznym, jakim jest samochód na drodze publicznej. Nie rodziło wątpliwości również i to, że oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości co zostało potwierdzone wynikami aż czterech badań. Nadto w czasie zdarzenia nie posiadał on aktualnych uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych, albowiem utracił je w związku z czynem popełnionym w sprawie(...). Tym samym bez wątpienia zachowaniem swoim wypełnił on znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk w zb. z art. 180a kk.

Sąd doszedł do wniosku, że w sprawie nie zostało wypełnione żadne ze znamion, przestępstwa z art. 178a § 4 kk, albowiem orzeczony wobec A. P. zakaz prowadzenia pojazdów w związku ze sprawą (...) został wykonany w dniu 13 maja 2015 r., a nadto z upływem tego dnia uległo także zatarciu skazanie orzeczone tymże wyrokiem, który według prokuratora determinowało kwalifikację prawną właśnie z art. 178a § 4 kk. Otóż zatarcie skazanie wyrokiem w sprawie (...) za czyn z art. 178a § 1 kk nastąpiło przed wejściem w życie nowelizacji przepisu art. 76 kk, zgodnie z którą od 01 lipca 2015 r. zatarcie skazania co do kar, które orzeczono z warunkowym zawieszeniem wykonania następuje także na zasadach ogólnych, czyli stosuje się art. 108 kk zgodnie z którym jeżeli sprawcę skazano za dwa lub więcej nie pozostających w zbiegu przestępstw, jak również jeżeli skazany po rozpoczęciu, lecz przed upływem, okresu wymaganego do zatarcia skazania ponownie popełnił przestępstwo, dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie wszystkich skazań. Tymczasem do tego dnia przepis art. 76 kk był przepisem szczególnym do tej regulacji, w związku z czym zatarcie skazania następowało zawsze 6 miesięcy po upływie okresu próby, lecz nie wcześniej niż przed wykonaniem środka karnego. Istotne to jest z uwagi na fakt, iż przed skazaniem w sprawie (...) A. P. był skazany za

inne przestępstwo, które to skazanie nie uległo zatarciu, a również później był ponownie skazywany, stąd kwestia daty zatarcia skazania ma znaczenie. Trzeba w tym miejscu wskazać, iż okres 6 miesięcy od zakończenia okresu próby minął w sprawie (...) w dniu 27 maja 2009 r., lecz z uwagi na obowiązywanie zakazu prowadzenia pojazdów zatarcie skazanie nie mogło nastąpić przed upływem 8 lat obowiązywania tego zakazu. W ocenie Sądu okres ten upłynął w dniu 13 maja 2015 r., gdyż zakaz winien być liczony od dnia zatrzymania skazanemu prawa jazdy. Późniejsza kwestia dotycząca wtórnika prawa jazdy, który skazany miał jeszcze posiadać, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż i tak zakaz obowiązywać winien od dnia zatrzymania prawa jazdy, a jeżeli jego zatrzymanie nie nastąpiłoby i nie zobowiązano do jego zwrotu w myśl art. 43 § 3 kk, to co najwyżej od momentu uprawomocnienia się wyroku (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05 lipca 2018 r. w sprawie V KK 230/18). Sposób obliczania okresu obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów wskazany przez organ wykonujący środek karny, to jest Prezydenta Miasta S., w piśmie kierowanym do oskarżonego oraz do Sądu (k. 131 akt (...)) był nieprawidłowy i nie pozwala przyjąć, że zakaz prowadzenia pojazdów obowiązywał do dnia 02 kwietnia 2016 r. i dopiero wówczas można byłoby rozważać kwestię zatarcia skazania, gdyż wtedy środek karny zostałby wykonany w myśl art. 76 § 2 kk. Z tych względów Sąd wyeliminował z opisu czynu uprzednie skazanie A. P. za przestwo z art. 178a § 1 kk i zmienił kwalifikację prawną zarzucanego mu czynu przyjmując, że stanowi ono przestępstwo z art. 178a § 1 kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Wobec powyższego Sąd uznał, iż oskarżony A. P. w dniu 14 lipca 2017 r. w S. ul. (...) kierował na drodze publicznej w ruchu lądowym pojazdem marki D. (...) o nr rej (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się wskaźnikiem 1,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu nie stosując się jednocześnie do decyzji Prezydenta Miasta S. nr (...) z dnia 17 sierpnia 2007 r. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii B, czym wypełnił znamiona czynu kwalifikowanego z art. 178a § 1 kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

W postępowaniu nie ujawniły się żadne okoliczności, które uchylałyby bezprawność działania oskarżonego, zaś społeczna szkodliwość jego czynu była znaczna, biorąc pod uwagę wysoki stan jego nietrzeźwości, sposób jego jazdy zagrażający innym uczestnikom ruchu (vide zeznania M. K. oraz nagranie na karcie 17) i dodatkowo zignorowanie decyzji administracyjnej o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami. Nadto w przedmiotowej sprawie oskarżony wypełnił znamiona wyżej opisanego przestępstwa umyślnie. Oskarżony, decydując się na jazdę samochodem po spożyciu alkoholu swym zachowaniem naruszył jedną z podstawowych zasad bezpieczeństwa drogowego, bowiem prowadząc samochód w stanie tak znacznej nietrzeźwości stworzył realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego. Znaczne ograniczenie prawidłowych reakcji psychofizycznych, jakie powoduje spożyty alkohol i to w takim stężeniu mogło przyczynić się do wywołania kolizji drogowej, czy wypadku drogowego, w której oskarżony jak i inne osoby mogłyby odnieść straty materialne bądź też uszczerbek na zdrowiu, a nawet utracić życie. Dodatkowo należy mieć na uwadze, że oskarżony poruszał się w terenie zabudowanym i to w porze, gdy na drodze było nad wyraz duże natężenie ruchu. Nie ulega też wątpliwości, iż stopień winy oskarżonego był znaczny, albowiem miał on czas i sposobność rozważenia skutków i konsekwencji podjętego działania polegającego na wcześniejszym wprawieniu się w stan nietrzeźwości i późniejszym kierowaniu w tym stanie samochodem na drodze.

Przy miarkowaniu kary na korzyść oskarżonego Sąd wziął pod uwagę, że aktualnie prowadzi on w miarę ustabilizowany tryb życia, pracuje osiągając dochody.

Na niekorzyść A. P. działał zaś fakt jego uprzedniej karalności co wskazuje, że niniejsze zachowanie nie miało w jego życiu charakteru incydentalnego oraz że za nic ma obowiązujący porządek prawny. Okolicznością obciążającą jest też fakt, że jego nietrzeźwość była znaczna bo prawie trzykrotnie przekroczyła normy, od których mamy do czynienia z przestępstwem, i jak już wspomniano z uwagi na miejsce i czas czynu oraz sposób jazdy stanowił on realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu.

Kierując się przedstawionymi powyżej przesłankami, jak również mając na uwadze, że zachodzą warunki, określone w art. 37b kk, Sąd wymierzył A. P. karę 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz 4 miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, uznając,

że takie dolegliwości będą adekwatne do stopnia winy oraz społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu i wystarczą do tego, aby odstraszyć oskarżonego oraz inne osoby od popełnienia przestępstw w przyszłości. Kary takie nie będą z jednej strony zbyt surowe i nie przekroczą stopnia winy oskarżonego, a z drugiej strony nie będą zbyt niskie. Powinny one czynić zatem także zadość poczuciu społecznej sprawiedliwości.

Jako że oskarżony w stanie nietrzeźwości swym zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, stąd też Sąd na podstawie art. 42 § 2 kk wymierzył mu zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Sąd określił przy tym większy od minimalnego czas trwania tego zakazu, biorąc pod rozwagę przytoczone powyżej okoliczności uwzględnione przy wymiarze kar tj. przede wszystkim znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego w chwili czynu, sposób jego jazdy i stworzenie znacznego zagrożenia dla innych uczestników ruchu. Nie bez znaczenia jest i to, że zdecydował się on na jazdę samochodem w bardzo krótkim czasie po spożyciu alkoholu i to jednego z najmocniejszych, jakim jest wódka. Zatem Sąd doszedł do przekonania, iż wyeliminowanie oskarżonego z ruchu na okres 4 lat jest konieczne, by nie był on zagrożeniem dla innych uczestników ruchu, szczególnie uwzględniając tłumaczenie oskarżonego wobec zatrzymujących go funkcjonariuszy Policji, iż wypił alkohol przed jazdą bo lubi. Środek ten osiągnie również cele indywidualnoprewencyjne odstrasząc go od popełniania tego typu czynów w przyszłości.

Zgodnie z art. 43a § 2 kk Sąd zobligowany był także orzec wobec oskarżonego świadczenie pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Uznał, iż w tym wypadku wystarczającą oraz odpowiednią dla osiągnięcia celów tego środka, to jest celu prewencyjnego oraz dla uświadomienia oskarżonemu, iż jego nieodpowiedzialne zachowanie mogło spowodować szkody dla innych uczestników ruchu, uwzględniając przy tym także jego sytuację majątkową, będzie wymierzenie go w wysokości 5.000 złotych.

Kierując się ogólną regułą odpowiedzialności za wynik postępowania Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania, gdyż oskarżony osiąga dochody, a więc będzie w stanie jej uiścić.

Sąd orzekł też o kosztach obrony z urzędu, zasądzając je od Skarbu Państwa na rzecz adwokata B. M. uwzględniając przy tym liczbę terminów rozprawy oraz stawkę podatku od towarów i usług.